

skränkt deraf, att man skall anse termin vara fem år för lång.

Till vidare och genast, kan det medgifvas de domare och tjänstemän, som så vilja och kunna, att till Finska parter på begäran utfärda dokumenter på Finska, såsom den nedsatta komitténs pluralitet föreslagit. Att med detta medgifvande dröja, är gagnlöst. Lagen förbjuder icke domarene att så förfara. Det kan derföre hända, att äfven detta medgifvande såsom mycket annat, kommer för sent. Men nu skulle det vittna om, att Finska befolkningen hos Monarken har stödet för sina berättigandens uppfyllande,

Det vore dock det rätta, att Hans Majestät i denna punkt skulle höra 10
Senaten, i hvilken väl ingen röst torde höja sig mot medgifvandet. Vinsten vore, att Finska folket får datera början till reformen och säkerheten, att den skall genomföras, från Hans Majestäts besök.

Statens tjenare äro folkets. Deras beqvämlighet får icke hindra tillfredsställandet af det senares berättigade behof. Och det är icke statstjenarens tillfredsställelse, som uppehåller land och rike, utan folkets, icke de förras trohet, på hvilken en Monark kan bygga, utan det senares. Står folket fast, måste tjänstemännen utan vidare rätta sig derefter.

Dagens historia skall äfven i detta land bevisa det. 20

Jag litar till, att Herr Grefven med vanlig godhet mottager mina meddelanden, undertecknande med djupaste vördnad

Högvälborne Herr Grefvens
aldra ödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors d. 4 Juli 1863.

137 *C. K. E. STJERNVALL-WALLEEN – J. V. SNELLMAN 11. VII 1863* 30
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator!

Snart torde vi komma i tillfälle att muntligen samspråka om såväl medgifvandet i throntalet som om förslaget angående finska språkfrågan, för hvilken Kejsaren alltid visat stor välvilja. Grefve Armfelt och jag hafva erhållit befallning att begifva oss till Finland vid H. M:ts 40
snart infallande besök derstädes. Saken är här i görning och väcker gillande.

Med fullkomligaste högaktning har jag äran framhärda

Högädle Herr Senatorns
ödmjukaste tjenare
Em. Stjernwall.

S:t Petbg d. 11 Juli 1863.

138 *YTTRANDE VID PLENUM 13. VII 1863* 50
RA, Senatens arkiv

... dervid Senatorn Snellman först yttrade sig – och fann, jemlikt Hans

Kejsrerliga Majestäts, genom Statssekretariatets skrifvelse af den 13. / .1. / Februari 1850., Kejsrerliga Senaten meddelade nådiga förordnande, sig böra till Hans Majestäts nådiga granskning och stadfästelse i underdånighet öfverlemna ofvannämnde vapenritning.

139 YTTRANDE VID PLENUM 13.VII 1863

RA, Senatens arkiv

10

... Efter handlingarnes uppläsande yttrade Senatorn Snellman, – att Senatorn, med anledning af nådiga förordningen den 25, Februari 1851., ansåg sig böra till Hans Kejsrerliga Majestäts nådiga godkännande i underdånighet öfverlemna denna underdåniga ansökning, hvarvid Senatorn likväl icke fann skäl förekomma att derå underdånigst tillstyrka nådigt bifall.

20 140 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 17.VII 1863

RA, Senatens arkiv

30

... då Senatorn Snellman först yttrade sig: – Att då Hans Kejsrerliga Majestät, enligt Statssekretariatets för Finland Senaten meddelade sekreta skrifvelse för den 8./20. Augusti 1862., med gillande och godkännande af Senatens den 16. förutgångne April gjorda underdåniga framställning att för afhjelpandet af den närvarande brydsamma penningställningen i landet, som tryckte icke blott statsverket, utan ock den enskilde, genom lag måtte förklaras, det metalliskt mynt af faststäldt skrot och korn vore den enda lagliga värdemätaren i Finland, täckts derjemte nådigst förordna att, innan lagbud i antydt syfte må utfärdas, Senaten ägde vidtaga de åtgärder, hvilka Senaten ansåge nödige för upprätthållandet af gångbarheten utaf statsverkets utelöpande, vid uppvisandet inlösbara obligationer samt för försättande af ett emot den dagliga rörelsen svarande belopp metalliskt mynt i cirkulation inom landet, – ville Senatorn, som för dess underdåniga del ansåg frågan om förklarandet af nämnde mynt såsom enda lagliga värdemätare i landet äga så väsentligt inflytande på bestämmandet af den utaf hypothecksföreningen i förestående mätto begärda garanti, att densamma derförinnan icke borde medgifvas, för utredandet af de närmare omständigheter hvarpå myntreformens slutliga genomförande berodde, hafva Direktionen för Finlands bank anbefaldt att hos Senaten, så fort sig göra låter, anmäla om och till hvad belopp banken för närvarande ägde erforderliga tillgånger för genomförandet af ifrågasatte myntreform eller i saknad deraf, om banken, enligt hypothecksföreningens förslag, komme att öfvertaga de genom föreningens utländska lån inflytande valutor, till huru stort belopp dessa borde uppgå, för att banken må kunna möta den silfverutvexling, som vid en sådan reform vore att emotse; hvarhos Senatorn ansåg nödigt inhemta Direktorns för myntverket yttrande i ämnet.

50